

Ὡς συναιρέσει καὶ ὁ Γισσῶν· ἀπαντῶσιν. «Ὁ Πασσῶς εἰμὲθα ἡμεῖς, ὁ Πασσῶς εἶναι ὑπόχρεως νὰ κάμη, ὅτι τῷ λέγομεθα».

Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ σφιγρὰ χεὶρ τοῦ Διοικητοῦ Ρεθύμνης Ἐβροχ. Ἐσαῦ Βέη, τοῦ μὴ θυσιαζόντος τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ἐξουσίας εἰς τὸν κομματισμὸν, συνεκράτει μέχρι τοῦδε ὑπαλλήλους τε καὶ χωροφύλακας· ἀλλὰ, τῆς κεραλῆς παρούσης, συμπάσχουσα καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ σώματος μέλη καὶ ὁ δόλην τὴν ἐξιδιασμένην ἰκανότητα καὶ ἀεροληψίαν τοῦ Διοικητοῦ Ρεθύμνης φοβούμεθα, ὅτι καὶ εἰς τὸ ΤριῆμαΡεθύμνης ταχέως θὰ ἐπέληθ ἡ παράλυσις τῆς ἐξουσίας καὶ ἡ ἀναρχία.

Φρονούμεν, ὅτι μένει ἀκόμη καιρὸς, ὅπως ἡ Α. Ἐξοχότης, ὁ Γεν. Διοικητῆς, σεφθῆ σοβαρώτερον περὶ τῆς διοικήσεως τῆς Κρήτης, ἣν ἐνεπιστεύθη αὐτῷ ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλ. ἄνεως μὲν τῆς ἐντολῆς, νὰ φρονιῇ περὶ τῆς εὐημερίας τοῦ τόπου. Ἀφοῦ δὲ ἡ Α. Ἐξοχότης δι' ἐπισήμου δηλώσεως ἐχορήγησεν εἰς τὸν Κρητικὸν λαόν, τὸ μέγα καὶ πολυήμερον προνόμιον τοῦ ἐξασκεῖν τὸ κυριαρχικὸν δικαίωμα τοῦ παύειν καὶ διορίζει τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς διὰ τῆς Κοινοβουλευτικῆς αὐτοῦ Ἀντιπροσωπείας, ἀπολύτως ἀναγκαῖον καθίσταται νὰ κυβερνᾷ ἡδὴ τὴν Κρήτην ὡς συνταγματικὸς καὶ ἀνεύθυνος ἡγεμῶν· καὶ ὀφείλει δι' ἐπισήμου αὐτοῦ δηλώσεως ἡ κοινοβουσία πρὸς τὸν Κρητικὸν λαὸν νὰ καταστήσῃ τὸ Γεν. Διοικητικὸν Συμβούλιον ὑπεύθυνον ἑπορευομένη καὶ ὑπογράφῃ ἅπλως τὰ ὑποβαλλόμενα αὐτῷ Διατάγματα, ἐπιβρίπτων πᾶσαν τὴν εὐθύνην καὶ τὸ βάρος τῶν συνεπειῶν εἰς τοὺς περιστοιχοῦντας Ἀδούτῳ Γεν. Συμβούλους· ἐν τοιαυτῇ δὲ περιπτώσει ὁ τόπος θὰ ὀφείλει αὐτῷ εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν εὐρυαντίαν τῶν προνομίων αὐτοῦ καὶ θὰ θεωρεῖ αὐτὸν ἀνεύθυνον. Ἄλλ' ὅπως σήμερον ἐνεργεῖ, ἡ μὲν Ἐξοχότης τοῦ ὑπέχει πᾶσαν τὴν εὐθύνην τῶν ὑποβολιμαίων πράξεών του, οἱ δὲ ὑποβολεῖς καρποῦνται πᾶσας τὰς ὀφελείας, ἐπὶ βλάβῃ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τοῦ ἡθικοῦ γοήτρου τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κρήτης.

Ἰδιαίτερα Ἀνταπόκρισις «Παρρησίας»

(Καθυστερήσασα)

Ἐν Ἀθήναις 9 Ἰουλίου 1888.

(Γ.) Μόλις σήμερον περιήλθεν εἰς χεῖράς μου τὸ ἀπίστον διὰ τοὺς συντάκτας τῆς «Ἰδίας» 13 φύλλον (τῆς φιλελευθεριακῆς) ἐφημερίδος· τοῦ ὁποίου τὰ γραφόμενα δὲν ἐθαύμασα τόσο, ὡς ἐξέστην διὰ τὴν δριμύτητα καὶ μαντικὴν δύναμιν τοῦ ἀρθρογράφου τῆς «Ἰδίας», ὅστις τὸσον πεποθῆσιν ἔχει, ὅτι αἱ ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὴν Παρρησίαν Ἀποσταλλόμενα ἀλληλογραφία πρὴρονται ἐξ αὐτῆς τῆς Συντάξεως, ὅταν πεποθῆσιν ἔρχομαι ἡμεῖς περὶ τῆς πολιτικῆς ἰκανότητος τοῦ κ. Συντάκτου τῆς «Ἰδίας», οὕτως ἡ ἐκδοσις τῆς ἐφημερίδος τοῦ μοι ὑπενθυμίζει τὸ ἐν ταῖς ἀγυαῖαις τῶν Ἀθηνῶν ἀδύνατον διότι, ἐραρμυζόμενον καλλίστα καὶ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς πορείας τοῦ ἀνθρώπου, ὡς καὶ τῆς δημοσιογραφικῆς αὐτοῦ τακτικῆς· [ἔχει δ' ὡς ἐξῆς:

«Σὰν δὲν ἤξευρες νὰ βράσῃς μακαρόνια ἢ τὸ ζῆλον τὸ τυρὶ, τὴν κακίαν σου τὴν ψυγῆν».

Ὁὐχ ἔτι τὸν καλῶν, ἐπόμενος τῷ ὅσῳ σου καίρου τὴν λύρα, γρῦνον, νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν σεβαστὴν μου συνάδελφον ἀναξίως τοῦ προχθὲς αὐτῆς ἄρθρου, διαθεσικῶν αὐτῇ πρῶτον, ὅτι ἄσπασαι εἰς Ἀθῆνας στελλόμενα εἰς τὴν Παρρησίαν ἀλληλογραφία εἶναι γνήσια Ἀθηναϊκὰ, καὶ πιστότατα εἰς τε τὸν ἑσπερίον καὶ ἐξωτερικὸν κόσμον καθίστανται· καὶ δεύτερον, ὅτι πᾶν ὅτι διαλαμβάνει τὸ προχθὲς καλλιπεμπόμενον αὐτῆς ἄρθρον ἡ «Ἰδία» εἰς χεῖράς μου καὶ ἰδεολογία, πλατύνον τὸν γέλωτα προκαλοῦσαι καὶ οὐδέποτε πιστεύει· ζῆλομαι καὶ δικαιοῦμαι.

Δὲν θὰ μεταχειρισθῶμεν γλώσσαν, οἷα ἀπαιτεῖται νὰ μεταχειρισθῆται πρὸς τὸν ἀρθρογράφον τῆς «Ἰδίας», ἐπὶ μὲν τῷ τῷ εὐαγγελίῳ ῥήματι, . . . ἀλλὰ καὶ δὲν ἐπινοήσῃ νὰ μὴ παρῆσθῃ τὴν θεοῦσαν αὐτῆς ἀνοσιπνοῦν διὰ τὴν ἀτάσθαλον αὐτοῦ γλώσσαν, καθιστῶντας ἀμὰ τούτων ἀνάξιον τῆς χαρακτικῆς αὐτῆς, αὐτὸν κοινωνικῶς τῆσεως καὶ ἀξίας. ἀδύνατον τις βεβαίως νὰ ἀκούσῃ ἀπὸ γλώσσαν ἀνθρώπου, πᾶσαντος ἐκ κενόδοξας καὶ ἰδιωτελείας ἡ δεσπότραι αὐτοῦ αἱ ἀρεταὶ τῶ ὑπαγορευομένη. Κατηγορεῖ τὸν κ. Διεθνοτῆ, ὅτι θέλοντες δῆθεν νὰ ἐξωτερευίστητε τὰς πατριωτικὰς ὁμιλίαι καὶ ἀσπέρεις ἐπιεισεῖς, ὅς δημοσιολογῆτον, καλῶς συνειθνημένοι τὸ βεβῆ καὶ ἀσπέρων δημοσιογραφικὸν καθῆσον, κατὰ τῆς ἀπαθῆλον καὶ ἀντιπατριωτικῆς πολιτικῆς αὐτῶν πορείας, καὶ μετ' ἀπληθείας ἀναγνώστους πάντες· οἱ ἐνταῦθα πατριῶται καὶ οἱ εἰς τὰς Κρήτας ἔχοντες διαρκῶς ἐστραμμένον τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἀδελφοὶ Ἐλλήνες, πολιτικοὶ καὶ ἰδιῶται, ἐπιτρεῖσθε αὐτοὺς αὐτάς, δίδοντες δῆθεν αὐταῖς ὑποπὸν καὶ χαρακτικῆς ἀλληλογραφίαν ἐξ Ἀθηνῶν, ὅπως καθιστῶνται ἐπὶ πιστῶ-

τορὶ τῷ Κρητικῷ λαῷ. Καὶ δὲν γνωρίζει ὁ ἀρθρογράφος τῆς «Ἰδίας», ὅτι, ὅταν προσπαθεῖ νὰ πεῖρῃ ἄλλους, ὅτι αἱ ἐξ Ἀθηνῶν ἀλληλογραφία εἶσι πλάσμα τοῦ Διεθνοτῆ καὶ Συντάκτου τῆς «Παρρησίας», τόσω περισσότερο ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν κειμένων τῆς ἀποδιδομένης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς Κρήτης τιμῆς τοῦ ψευδοῦτος, ὅπου ἐστὶ τὸ μόνον ἑλαττόν τῶν Συντάκτων τῆς «Ἰδίας» καὶ τὸ ὅποιον ὅσα μέρη καθιστᾷ αὐτοὺς οὐχ ἤττονας τοῦ φύλλου τῶν ἐργασιῶν. Ἡμεῖς οὐδέποτε ἐφύσθημεν διότι ὀφθαλμοὶ ἔρχομεν τὴν ἀλήθειαν καὶ εὐκρινῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην, καὶ οὐδέποτε ἐθαυμάσαμεν τὰ γραφόμενα τῆς «Ἰδίας» διότι γνωρίζομεν καὶ ἀποδεικνύομεν τὸ θαυμασιώτατον τοῦτο· ἐξ ἔργου. Τοῦτο μόνον ἐθαυμάσαμεν σήμερον, τὴν «μαντικὴν δύναμιν ἀνδρῶν· πολιτευομένου, οἷος ὁ Συντάκτης τῆς «Ἰδίας», νὰ προκηρύσσῃ, ὅτι αἱ ἀλληλογραφίαι τῆς Παρρησίας προέρχονται ἐξ αὐτῆς τῆς Συντάξεως· καὶ τούτω μὲν περὶ, νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι καὶ ἐν τῷ τρέροντι αἰῶνι ὑπὲρ γουσι προφῆται, τὸ ὅποιον φρικῶς ἀντιτείνει· ἐπὶ τὴν κοινὴν μ. Χ. εὐχαρίστησι. καὶ πᾶσαν κακίαν πρᾶξιν εἶναι διὰ τὸν γινώσκοντα τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐνθὲ τὴν γνωρίζει, νὰ μὴ ἀφίησιν αὐτὸν τὸ πάθος τοῦ ψεύδους· καὶ τοῦ ἀπῆλθῃ νὰ τὴν ἀποκαλύπτῃ. Αἰσάτι, καλοῖ μου ἀνθρώπου, νὰ καταπίπτει εἰς τὰς κατωτάτας βλαβερὰς τῆς ποταπότητος καὶ ἀναιδεΐας, προσπαθοῦντες νὰ πείσῃτε τὸ κοινὸν τῆς Κρήτης, ὅτι εἴθε φιλελευθεροί! καὶ προδευτικοί!, ἐνθὲ τὸν αἰῶνα ἐἴθε δούλοισι τῆς ἀπάτης καὶ τῆς ἀνασχυτικῆς, ἀεὶ μὲν μαγὰς· οὐκ ἀκαταστροφῆς τῆς ἡλικίας ἐν Κρήτῃ πολιτικῆς καὶ ἀναρπῆσι τῶν ἐν αὐτῇ πολιτικῶν καθιστώτων· Νομιζετε, ὅτι τὸ νὰ διεψήδητε τὰς ἐξ Ἀθηνῶν ἀλληλογραφίας, προσδίδοντες αὐτάς· νόθον χαρακτικῆς, νομιζετε, λέγουσιν, ὅτι ἡ ἀλήθεια ἀποθνήσκει· Ποτὲ Κοιμᾶται μὲν σπῆξ, πλὴν ποτὲ δὲν ἀποθνήσκει, ὡς καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι ἔλεγον· «Veritas aliquando, jus moritur numquam». Λοιπὸν καὶ ἡμεῖς οὐδέποτε θέλομε πιστεῖν τὸν Κοιμῶντα λαόν, νὰ μεταβάλῃ γνώμην περὶ ὑμῶν μετὰ τὴν ἥμιστα ἐπέταξ ἔννομον ἐν τῇ Βουλῇ διαγραφῆναι, ὅπου καὶ εἰς τὰς αἰεὶ καὶ ἐκείνη πρακτικῆς παρεμπέσθη ἡμεῖς, νὰ ἴδωμεν τὰς ἀσπέραις καὶ παρονομίαις ἀπορᾶσι σεα, ὡς· πλειοψηφούντες κατὰ τὴν ἐρεστην ἐποχὴν τῆς παρνομίου παρεσιάζεως τῆς ἐπιλαχόντων, τῶν ἐγνωμένων ῥητόρων, τῶν ὁποίων μόνον ἡ στάσις προῦκαίει ἕμειον διαρκῆ κατὰ τὰς διακρίσεις συνοδρείσεως τῆς Κρητικῆς Συνελεύσεως.

Ἄλλὰ δὲν πρόκειται νῦν νὰ ἐξετάσωμεν τὴν δεινότητα τῶν ῥητόρων τῆς φιλελευθεριακῆς μεριδος· διότι καὶ ἐν Ἀθῆναις εὐρίσκουμεν αὐτὴν ἀντιπροσωπευμένην ὑπὸ τοῦ τοῦ πᾶσι γνωστοῦ Κώστα, πρὸς τὸν ὅποιον εὐστοχώτατα δύνανται τις νὰ παρεβῆ τὸν βουλευτῆ, τοὺς παρελαχόντας ἐρέτας· ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Κρητικῆς Βουλῆς. Καὶ τὸ τοιοῦτον βεβαίως ὁ Κρητικὸς λαὸς ἐνόησε τὸ ἴδιον, ὡστε αἱ πρόφρον αὐτηρητικοὶ ἡ οἱ ἥδη ἀντιπαλατευόμενοι μισοπάσταται, οἱ ῥιζικὴν ἐπιζητούντες μεταβολὴν τοῦ πολιτεύματος, δὲν πιστεύω πλέον, νὰ ὑπερηφανώσιν κατὰ τὰς προσηγῆς· βουλευτικῆς ἐκλογῆς, χάρης τῆς μαντικῆς δυνάμεως τοῦ ἀρθρογράφου τῆς «Ἰδίας», ὅστις τὸσον βεβαίως τὰ ἔχει περὶ τῆς παρερητικῆς τῶν μανταξῶν, ὅταν πρᾶσθῃν τὰς δυνάμεις ἡμεῖς νὰ ἔχομεν περὶ τῆς τελεσφάνου ἐρετητικῆς πολιτικῆς πορείας ἐνός Διοικητικῶν Συμβούλου τῆς Α. Ἐξοχότητος, οὕτως καὶ πρῶταί καὶ τὰ ψαλλόμενα ὑπὲρ αὐτοῦ ἐργαζομένου ὑπὸ τῶν τῆς μεριδος τοῦ φύλλου καὶ αὐτῆς ὑπερηφανώσεων ἡμῶν εἰς τὸν Γάλλου τινὸς πειρητῶ «un son trouve toujours un plus sage, qui l'admire», γίαν ἀρρῶντο τοῖς ἐγκομιμαστῆς· τοῦ ἀναιδόσις ὑβριστοῦ τῶν βακῶν τῆς Κρητικῆς Παλιγγενεσίας.

Ὁ Κρητικὸς λαὸς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐρεθίσθη, λέγετε, ὅτι ἀρετὰ ἐνόησεν τοὺς αὐτηρητικούς· εἶναι τὸσον ἐξυπνοὶ καὶ εὐρήσι, ὅσον εἶναι αὐθιγῆς ὁ ἰδεολογῶν ἀρθροκαὶ οἱ γυδοῖται καὶ πρᾶσθῃν εὐθιγῆς διατριβογράφου τῆς «Ἰδίας»· διὸ πιστεύω καὶ ἐγὼ, νὰ ἐνόησεν, ὅτι οἱ αὐτοκαλοῦμενοι φιλελευθεροὶ ἀρετὰ ἐργασθῆσαν ἐρέτας· περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος ἀπὸ τῆς κατατροχούσεως καὶ κλυδωνίσσεως αὐτῆν διενεῖς οικονομικῆς περιστάσεως, καὶ οἷτινες ὅσο οὕτως ὅσοι μᾶλλον καταληπτοὶ διὰ τῆς ἐκδηλώσεως· τῶν πολιτικῶν αὐτῶν παθῶν, πᾶντορες καὶ ἀπολύτως πάντα μὴ εἰς τὸν κόκλον τῆς μεριδος τῶν εὐρησθῶμενον. Ἡ διαγωγὴ αὐτῆ τῶν φιλελευθερῶν καλομένουσιν γίνεται παραίτησι, νὰ γνωσθῆσι τῷ ὄντι οἱ εἶναι οἱ νῦν μισοπάσταται καὶ κατὰ πᾶσαν διαφέρει ἡ ἐγνωμένη ἡθικὴ καὶ ἐρεθιστῆς πολιτικῆς αὐτῶν τῶν Κρητικῶν συμφερόντων. Βλέπετε λοιπὸν, ὅτι ἀκούοντες ὁ Κρητικὸς λαὸς θὰ δυνήθῃ, νὰ ἐνόησεν, ὅτι καλοῖς του πατριώτας· καὶ δὲ τῷ προδοτῆς, οἷτινες σήμερον ἐν στερεζόντες τὸ ἄλλοφρον στοιχείον συστάσει τοῦ νέου Γενικοῦ Διοικητοῦ τῆς Κρήτης, τὰ μέλας συνεινκνῶντες εἰς τοῦτο, συνουχοῦμενοι καὶ συμνικνῶντες μετ' αὐτοῦ πρὸς ὁμοῖους καὶ χελεύει τῆς λαμπρῆς καὶ περιβόλου ἱστορίας τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ ἐπὶ τῆς ἀπαισίας Πειλοκαίσεως, τῆς ὑπομνηστικῆς ἡμῶν τὰς φρικώδεις τῆς Κρήτης Γενικῆς ἱστορίας, ἡμεῖς ἐποχῆς, ἡμεῖς Πειλοκαίσεως διὰ τοῦ ὄμοιο· τοῦ κοινῶς ἵποτελεῖ ἀκριβῶς ἱστορικὴν τοποθεσίαν, ὅποιαν ἀποτελεῖ διὰ τοῦς γενναυοκάρδους τῆς Κρήτης· Ἐλλῆνας· πατριώτας τῆς ῥωαῖκῆς καὶ ἀθάνατος Ποντιοῦρας, ἐπὶ τῶν ὁποίων, ἐὰν ἴδωμεν ἀλήθειαν καὶ οὐχ ἐπίπλαστον· φιλελευθεροῦ, ὡς πρὸς—

ἀπορῶ οὕτως· ἐκρίναν—νὰ πανηγυρίσει τὴν ψευδῆ αὐτῶν κοινοβουλευτικὴν κίνησιν τοῦ ἐνός ψύγρου, ἀγόντες ἐκείσε καὶ τοῦς πολυτίμους αὐτῶν συναταίρους, τοὺς ἐν τῇ Βουλῇ συμμάχους αὐτῶν Ὁθωμανοῦν.

Αὐτοὶ εἶναι, συμπατριῶται, οἱ αυτοκαλοῦμενοι φιλελευθεροὶ οἷτινες πρᾶσθῃν ἐξελευργίζοντες περὶ τῆς Τουρκοκρατίας δέθενται τὸν πρόφρον στρατηγικόν. Καὶ ἥδη σήμερον τὶ βλεπομένη ἐκεί νὰ ἀπέχωνται οἱ φιλελευθεροὶ ἀπὸ τῶν Ὁθωμανικῶς πολιτικῆς συζητήσεως καὶ σχέσεως, καθ' ἑκάστην βλεπομένη αὐτοῦ· ἀσπαζόμενος ἀδελφικῶς τοῦ Ὁθωμανοῦ, ἀποδίδοντες καλλίστα ἐκ τοῦ ἐμεγίστην τιμὴν διὰ τὴν ἐπιτεύχουσαν συμνικνῶν τῶν Ὁθωμανῶν πρὸς τὰς ἰδέας τῶν φιλελευθερῶν, ἡμεῖς ἀνύψωσεν μὲν αὐτοὺς πολιτικῶς· παρὰ τοῖς Ὁθωμανοῖς, κατέρριψεν ὅμως αὐτοὺς· παρὰ τοῖς χριστιανοῖς εἰς τὸ πολιτικὸν θανάτῳ τὸ βράβηλον διὰ τὴν ἀνῆθικον ἐρέτος καὶ στραβῆλιν πολιτικῶν τῶν.

Ὅσον ὅμως καὶ ἂν προκηρολοῦσθε διὰ τὰς ἀλληλογραφίας τῆς Παρρησίας, τὸσον περισσότερο βλεπομένη ὑμᾶς πιστεύω γυναικῆ καὶ μετανοήσαντες, δι' ὅσα ἐγράφετε πρὸ πολλοῦ κατὰ τῶν ἀγωνιστῶν τῆς Κρήτης, κύριε ἀρθρογράφος τῆς «Ἰδίας», καὶ ἐπόμενον βεβαίως ἦτο, νὰ λάβετε τυγγυλίον διὰ τὴν ἀσθεῖαν σας ἐκείνων· ἀλλὰ, ὅσον καὶ ἂν θελήσῃτε τὴν νῦν πείσῃτε τὰ ἱερὰ ἐκεῖνα λείψανα περὶ τοῦ ἀνεπιλήθου τῆς διαγωγῆς σας, μοι φαίνεται ἀδύνατον τοῦτο, καθῆτι, καὶ τοῖς συγγνωμοῖς λαθόντες, δὲν παύετε ἀπὸ τοῦ νὰ ἐχῃτε ἀλληλογραφίαν μετ' ἀνθρώπων, οἷτινες ἀλλοτε ἠθέλησαν, νὰ ἐξολοθίσωσιν αὐτοὺς· πρὸς σοφρίαν τῆς πατριδος! Ποῖς εἶναι δυνατὸν νὰ πιστεύσωσιν ὑμᾶς πλέον οἱ ἀντάξιοι ἐκεῖνοι τῆς πατριδος· ἄνδρες, ὅτι σεῖς εἴθε φιλελευθεροὶ, ἀφοῦ νῦν σεῖς· βλέπομένη ὁσμηρίαι συνειπνοῦντας, συμποσιζόμενοι καὶ συνομοποιήσαστε μετὰ τῶν ἰλλοφίλων κατὰ τῶν χριστιανῶν· Ποῖς εἶναι δυνατὸν νὰ δώσωμεν πλέον πᾶσιν, ἀφοῦ σεῖς· ἐξελθῶσιν τὰς ὄλις ἀνεθιγῆκα· πρὸς τὴν πατρίδα προνήματα καὶ ἄτινα οὕτως τὰ μέγιστα θὰ σεῖς· βλάψωσιν ἐνεκα τῆς κακίστης ἰδέας, ἣν ὁ Κρητικὸς λαὸς ἐργαζόμαστε διὰ τῆς καλλιπεποιήσεως ῥητορίας· τοῦ ἀρθρογράφου τῆς «Ἰδίας»· Ποῖς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαλείψῃτε πλέον τὴν σχηματισθεῖσαν κακὴν περὶ ὑμῶν ἰδέαν, ἀφοῦ ἐξέκλυθητε διατελούντες ῥητορικοὶ ἐπὶ ὅμοιον, οἷτινες ἀλλοτε τὰ μέγιστα συνέειπνε ἐπὶ τὴν ἐξελθῆσιν ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς· τῶν γενναυοτέρων ἀνδρῶν τῆς περιπελοῦσ· πατριδος· καὶ· τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπαιτεῖ μελέτησιν τοῦ τυχούσων, τοῦ ὁποίου δὲ ἐπιληρῶς ὄμιον ἀργότερον, ἐν δεξιῶμεν τοῖς εἰς φρονούσιν, ὁποῖοι εἶναι οἱ καλοὶ καὶ οἱ οἱ οἱ καλοὶ πατριῶται τῆς μαγικῶν ἡμεῶν. Ἀς ἔλλωμεν ἡδὴ κατὰ τὰ Ἀθηναϊκᾶ.

Μετὰ τὴν ὀλίγην ἀνάπαυσιν καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοχειριασμοῦ καὶ φόνου· καὶ κατεῖθε ἄλλοι τῆς νόσου, ἡμεῖς ἔχει ῥερεῖ ἡμεῖς· εἰς δεινὴν ἔσθιν. Ἡ νόσος αὐτῆ εἶναι ἡ λειψυδρία καὶ ὁ ἀρρώστως καύσων, ὅστις μᾶ· ἔχει καθυρδύσει πλέον.

Ὁ ἥλιος τοῦ ἐρετηνοῦ κλοκακίρου κατέστη πλέον ἀπαίστος διὰ τὰς Ἀθῆνας. Τόσος εἶνε κατὰ ταύτας ὁ καύσων, ὅστε οἱ ἀνθρώποι παθινοῦσιν ἀπὸ ἥλιας καὶ πολλοὶ μὲχρι τοῦδε ἔχουσι ἀποθῆναι ἐκ τῆς προσβολῆς ταύτης τοῦ ἡλίου, ἰδίως οἱ ἐν ὑπὸ ἰατρῶν ἐργαζόμενοι. Τὸ θερμὸν μέτρον μετρᾷ 40—41 βαθμοῦς ὑπὸ τὴν οὐρανὸν παντικῶς κατέμετρε τὸς πέντε, καὶ ἐπέβληθη νόσος τις καὶ μετὰ ἐξελθῆσιν ὄμοιος. Τὰ θύματα ὁσμηρίαι πολλαπλασιάζονται καὶ οἱ ἱατροὶ ἀποδίδουν τοῦτο εἰς τὴν ἀσφρότην ἐρετηνὴν ζήτησιν· ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ ἡ ζήτησις προσβάλλει τὰ νῆπις, τὰ ὅποια μὲχρι τῆς ὄρας ἔχει ῥημάξει. Εἰς εἴκοσι καὶ 22—24 ἀνθρώποι καὶ καθεκᾶσθη ἀποθνήσκοντες· ἐκ διαφόρων νόσων, ἀλλὰ οἱ περισσότεροί, ὡς λέγουσιν, ἀποθνήσκοντες ἀπὸ κοιλιακῶν τῶν καὶ ἥλιας.

Ἀπὸ τίνος καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἱστωρικῶν κ. Λομβάρδος· εὐρίσκει κληθῆρας, προσβλήθη· ὑπὸ σφοδρὸν πνεῦμα ἵποκρήσεως τοῦτον κατὰ τῆς εἰς Μαργαρίταν πρηχθῆς ἐκδρομῆν του. Ἡ ἀσθενεία του, κατὰ τὴν γεννησοδότην τῶν ἱατρῶν, εἶναι κακοῦθς πνεῦστος, καὶ, κατὰ τὸ καθεκᾶσθη δημοσιευόμενον ἱατρικὸν δελτίον· τῆς ἀσθενείας του, ἡ κατὰστασις τοῦ μένει σπᾶμικῶς τῶρα καὶ πάντε ἡμέρας. Ἡ περιπαλασία αὐτοῦ ἀνήλθεν κατ' ἄρχας 40—40 1) 2) 3) 4) 5) 6) 7) 8) 9) 10) 11) 12) 13) 14) 15) 16) 17) 18) 19) 20) 21) 22) 23) 24) 25) 26) 27) 28) 29) 30) 31) 32) 33) καὶ ἔπειτα ἀνεκαταστάσθη μετὰ τῶν βαθμῶν τῶν ὁμοίων. Εἰς ἀσθεῖαν του ὁ μέγας πολιτικὸς καὶ ἱερός τῆς Ζακύνθου ῥιζοσπάστης ἔχει σώας καὶ συνομιλεῖ μετὰ τοῦ καθεκᾶσθη μετ' ἀνθρώπων πρὸς ἐπισκεψίαν τοῦ προσηπομποῦ κ. Τρικοῦπην. Περὶ τῆς πορείας ὁμοῖος τῆς νόσου δὲν γνωρίζω νὰ σεῖ· διαβιβάζω τίποτε. Εἰς μόνος Θεὸς γνωρίζει τοῦτο, ὅτι ἐκεῖνοσιν. Ἐν ταύτῃσιν ἐπαναέρησιν τὸν κ. Λομβάρδον, τὸν ἐπὶ πνευθῆκα ὄλα ἐπὶ τὴν πολιτευόμενον καὶ ἔχον ἰκαδοχίχεντα πολιτικὸν ἀνδρα τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ἐπὶ τὴν προτῆραν αὐτοῦ κατὰστασιν· διότι, ὅτι μὴ γένωσιν, τὸν ἐπὶ ἀπειρῆ ἡλῆ εἰς τὰς ἀνοιχτοῦς σκιάς ἡ Ἑλλάδος, καὶ ἡ Κρήτη θέλει ἀπολέσει ἀνδρα, τοῦ ὁποίου τὸ κενὸν θὰ εἶναι ὁσταν ἀπληθῶτον κατὰ τὰς κρισίμων ταύτας περιστάσεις τοῦ ἐθνικῶν καὶ ἐνεκα τῆς μαγιστῆσεως αὐτῶν πολιτικῶν καὶ λειψυδρίας. Εἰς ἀένανον κίνησιν εὐρίσκονται τὰ διάφορα τηλεγραφεῖα τῆς Ἑλλάδος, ζητούντα πληροφορίας περὶ τῆς νόσου τοῦ πολιτικῶν ὑπουργοῦ καὶ καλλίστα εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πατρίδα Ζακύνθον καθεκᾶσθη γίνεται πατριῶται καὶ λιτανεῖαι, πρὸ τοῦ ἡλίχενου τοῦ προστάτου τῆς Ζακύνθου Ἁγίου Διονυσίου ὑπὲρ τῆς ἀναρρώσεως τοῦ μεγάλου αὐτοῦ εὐεργέτου καὶ πολιτικῶν κ. Λομβάρδου.

Καὶ ἔτερος· ἔρχομα πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος ὁ κ. Θ. Δεσμ-